

tabelse, ja endog Livsstraf efter Krigs-Rettens Befindende og Kjendelse". Det er det Lovbud, der skal anvendes 30 Aar efter, at vi have faaet vor Grundlov, og 27 Aar efter, at vi have faaet den nu gjældende Presselov. Det forekommer mig at være en saadan administrativ Bivirkning, at Forsvarsministeren ikke kan indbyde Hinget til at skjænte ham Bevillinger mere end høist nødvendigt, uden at tale om, hvad jeg før nævnte, at vi ikke fra ham have hørt et Ord om Reformer i det militære Retsvæsen.

Krigs- og Marineministeren (Dreyer): Jeg skal strax svare paa, hvad den ærede Taler yttrede. Med Hensyn til den militære Straffelov skal jeg kun sige, at jeg overtog Posten som Krigs- og Marineminister to Maanedes, før end Rigsdags-sessionen skulde begynde, og at der jo var en Mængde Arbejder ogsaa med Hensyn til den forestaaende Rigsdagsamling, som det i den Anledning paahvilede mig at sætte mig ind i, ligesom mangfoldige andre Ting, som vedrørte Administrationen. Det maa synes det mig, være tilstrækkeligt til at forklare, at jeg ikke har kunnet vinde Tid til allerede i denne Session at fremkomme med et Forslag om en ny militær Straffelov. Jeg kjendte jo godt det Forslag, som forelaa, men jeg maatte ønske, før jeg indlod mig paa en saa stor og vigtig Sag, at sætte mig meget nøie ind i den. Dertil var der imidlertid ikke Tid, og allerede af den Grund maatte jeg altsaa opgive at komme frem dermed i indeværende Session. — Med Hensyn til det andet Punkt, som den ærede Taler i Forbindelse dermed berørte, skal jeg kun sige, at jeg under 2den Behandling af den ærede Debattør blev opfordret til at udtale mig om den Meddelelse, jeg havde ladet udgaa til Hærens og Flaadens Officerer. Jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg den Gang yttrede under 2den Behandling, jeg har Intet dertil at sige.

Th. Nielsen: Jeg fristes til at sige, naar jeg hører de ærede Medlemmer her, baade det ærede Medlem for Sorø (Alberti) og det ærede Medlem for Kolding (Berg), jo galere, jo bedre; thi jeg tror snart, at de ville have overtruffet sig selv og overtruffet alle Forventninger. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at polemisere mod Aviser, som leve af daglig at fortælle de største Usandheder, det vil jeg holde mig for god til. (Berg: Er det „Beile Amts Folkeblad"?) Jeg ved ikke, hvilke Blade det ærede Medlem raader over, det maa vel være hans Avis, siden han nævner en bestemt.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem fører Debatten ind paa et Omraade, hvor det ikke kan undgaaes at give Anstød.

Th. Nielsen: Det var et Spar paa en

henfattet Bemærkning; der blev nævnet et bestemt Blad.

Formanden (Krabbe): Det foreliggende Emne er de Forslag, der vedrøre Krigs- og Marineministeriet. Ugesom det er almindelig Skik her, at man ikke optager Polemik med Pressen, som har sin Opgave uafhængig af Forhandlingerne her, saaledes er det navnlig urigtigt at gjøre det under Forhold, hvor det kan vides at give Anstød.

Th. Nielsen: Det er den ærede Formands Opfordring, som jeg netop har i Sinde at efterkomme, thi jeg vilde netop sige, at det kunde ikke falde mig ind; men naar jeg ser, at ærede Medlemmer hente deres Efterretninger derfra, er jeg nødt til at inddegaa de ærede Herrer; thi det er gjentaget to Gange, baade af det ærede Medlem fra Ribe (Buff) og ogsaa af den sidste ærede Taler, at jeg skulde have sagt noget saa Urimeligt, som at jeg ikke bryder mig om Principerne — om mine egne Principer, skulde det vel være — men kun om Kronerne. Jeg har aldrig sagt noget saa Urimeligt. Jeg har sagt, at jeg bryder mig ikke om det ærede Medlems Principer og Protester; naar jeg havde Valget mellem det og Kronerne, saa valgte jeg Kronerne; thi med Kronerne, naar vi toge dem, gik i Regelen det ærede Medlems Principer og Protester tillige. Det var, hvad jeg sagde, og derfor finder jeg mig beføjet til at inddegaa de ærede Medlemmer, og det saa meget mere, som jeg ellers er forvisset om, at det ikke vil være ret mange Dage, inden man vil sige, at jeg bryder mig hverken om Principer eller Kroner. Det skulde det nok ende med, og hvem veed, om det ikke kunde komme til at gaa endnu videre. — Forøvrigt skal jeg sige til de ærede Herrer, at jeg skal nok lige saa godt vogte mine Principer, som de have vogtet deres. — Der er flere Gange her i Aften slaaet paa en Indkomstskat i Forbindelse med det, her nu skulde bevilges; men, maa jeg spørge, hvorfor have de ærede Herrer nu i de to foregaaende Aar været med til at foreslaa og bevilge 16 og 1,900,000 Kr. uden at bryde sig det mindste om en Indkomstskat? Ero de ærede Herrer, at Tiden just nu er saa saare beleilig til at komme med en Indkomstskat? Er Trangen saa overordentlig stor? Det Spørgsmaal ønskede jeg besvaret. Jeg tror, at de gjøre bedre i at vende sig mod sig selv i Stedet for at komme med ubevislige Paaastande og Sigtelser.

Winther: Uagtet jeg ikke i mindste Maade er bunden til de Forhandlinger, der have fundet Sted, hvoraf det foreliggende Endringsforslag er et Resultat, finder jeg mig dog foranlediget til at sige et Par Ord derom og navnlig om den Stilling, som jeg bliver nødt til at ind-